

KATOLIK

God. I.

ŠIBENIK, 13. srpnja 1930.

Broj 5.

Vjera je najveće blago

Sv. Avgustin kaže: „Vjera je početak spasa“. Isus veli: „Koji uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, koji ne uzvjeruje, osudit će se“. Bez vjere ne može nitko pripadati u broj djece Božje, jer se bez vjere na ovom svijetu ne može postići milost opravdanja, niti u budućem vječni život posjedovati. Ako za života ne živimo po vjeri, po smrti ne ćemo biti dostojni, da gledamo Boga.

K starcu Agatonu, pustinjaku egipatske pustinje, dođe jednog dana više braće. Čuli su za njegovu veliku poniznost i htjeli su ga iskušati, da li zbilja imade tu krepost. „Oče“ — rekoše mu, — „mnogi se sablažnjuju o tebi i govore, da te je obuzela opacina, oholost i da druge prezireš i ocrnjuješ, da se tvoje svijetlo tim jače sjaji. Mnogi tvrde također, da svoje sjedine sramotiš nečistim djelima“. Agaton odgovori: „Te pogriješke su u meni i moje nepravde, koja je velika, nemogu zatajiti“. Zatim starac pade ničice na zemlju i stade zaklinjati braću, da za nj mole milosrđe Božje. Kad su braća uvidjela, da tim iskušanjima ništa ne postižu, rekoše mu: „Mnogi govore, da si od katoličke vjere otpao i da si se podao krivovjerju“. Kad je časni starac to čuo, obuze ga sveta uzbuđenost i velikom ozbilnošću reče: „Premda imam velikih grijeha, ipak od katoličke vjere nijesam otpao; nijesam krivovjerac. To neka bude daleko od moje duše.“ Na to braća padoše pred njega na koljena moleći ga za oprostjenje. Zatim ga zapitaše za što je sve osvade mirno primio, samo one otpadništva i krivovjerja ne? Sveti starac odgovori: „One sam prve osvade iz poniznosti podnio, jer i Isus je sav prezir Židova snosio, da nam dade primjer poniznosti. Osvadu, da sam otpadnik od vjere i krivovjerac, nijesam mogao podnijeti, jer otpadništvo od vjere je rastava od Boga; krivovje-

rac se rastaje od pravoga i živoga Boga i združuje se s đavlom i njegovim pristašama. Tko otpada od Krista nema više Boga, koga bi mogao moliti za oprostjenje.“

Agaton je pravo imao, jer tko opada od vjere, on je prekinuo zadnji vez, koji ga je vezao s Bogom, i propasje njegova neizbježiva. Vjera je najveće blago! — A koliki se uprav igraju vjerom! Neki malo drže do nje i do njezinih zahtjeva; drugi bi je tako lako promijenili, kako se mijenja košulja.

Tko uvijek pobjeđuje?

IV.

Prohujale su mnoge bure nad katoličkom Crkvom i došla je francuska revolucija, pripravljena đavolskim pisanjem enciklopedista, koji iznišljahu svega i svašta, izvrgavajući ruglu sve što je katoliku sveto. Revolucija hoće da uništi Crkvu po savjetu Volterovu „uništite bezsramnicu!“ Mjesto Boga štuje se razum, ubijaju se Biskupi i svećenici, zabranjuje se služba Božja, vraćaju se vremena Neronova!

Na revolucija prođe, Crkve ne uništi, nego se ona opet pomalja kao majka i spasiteljica čovječanstva, dočim krvnici i kolovođe revolucije sami svršise pod sjekirom.

Dođe i Veliki Napoleon. Popevši se na vrhunac slave, kao pobjednik „od Alpa do piramida, od jednog do drugog mora“, uzoholi se i hoće da skuči Crkvu. Dade zarobiti i utamničiti Papu, sijedoga starca, ali dok se Papa slavno vraća u svoj Rim, Napoleon bi zatočen i umire kao prognanik na samotnom otoku svete Helene.

Još jedno slavodobiće doživi katolička Crkva u punom vijeku slobode i prosvjete.

Kad bi osnovano njemačko carstvo, njim trese Bismark, gvozdeni kancelar. Njegovim osnovama stoji

tobož na putu katolička crkva — treba je poniziti i skučiti. Po onoj Isusovoj: „udari pastira raspršit će se ovce“, udari na Biskupe, neke utamniči, neke protjera. Nastaje tako zvani kulturkampf, poznat u povijesti kao navala na slobodu katolika i katoličke crkve.

To je jedna od tamnih stranica povijesti moderne, prosvjetljene Europe.

Kad su se počeli kovati zakoni proti crkvi, najprije se je pod prijetnjom tamnice zabranilo svećenicima da o tome ne smiju ni govoriti vjernicima. Sve škole bihahu otete Crkvi i podložene državnoj vlasti. Bijahu ukinuti svi redovi, a redovnici protjerani. Prezrevši i molbe biskupa i sv. Oca, vlada bezobzirno izdade zloglasne takozvane svibanjske zakone, koji stezahu vlast crkvenih poglavara i slobodu vjere, hoteći da ih podloži svjetovnoj vlasti. Biskupi i svećenstvo naravno ne mogahu se pokoravati takvom nasilju, te nastaviše da bez obzira na nepravde zakone vrše svoju božansku službu. Nu tek tada nastade prava nevolja, jer zaredaše globe, tamnice i svakojaka proganjanja. Mnogi biskupi bijahu zatvoreni ili u svome stanu ili u tamnici, zaplijenjeno njihovo pokućstvo a svećenstvo porugano i zlostavljeno.

Svemožni državni kancelar bahato je govorio, „ne idemo ni u Kanosu“, to jest ne ćemo se poniziti ni popustiti. Ali je i svećenstvo ostalo postojano, osim rijetkih kukavica, vraćajući se na prva vremena kršćanstva, da obavlja skrovito i po noći službu Božju.

Premda je povijest učiteljica života, mnogi od nje ne će ništa da nauče. Tako i protestanska vlada s Bismarkom na čelu nije ništa naučila iz povijesti, što je katolička crkva.

Ali kruta zbilja života poučila je i gvozdenog kancelara, da se glavom kroz zid ne može, o čem drugi put.

Zašto je Papa Talijanac?

To se pitanje često čuje dandanas, u vrijeme probuđenog, često pretjeranog narodnog čuvstva. Kod nas, zbog osobitih odnošaja prema susjednoj državi, pitanje se iznosi još češće, pa i zlobno, na štetu katoličkog vjerskog osjećaja.

Zato nam se čini vrlo shodno, da donesemo u Hrvatskom prijevodu članak nedavno tiskan u njemačkoj reviji linačke „Quartalschrift“, od dr O. Lutz u Speyeru, da se vidi kako sudi o tom učeni sin velikog njemačkog naroda.

Veliki događaji i jubilejske svečanosti prošle godine pobudile su u cijelome svijetu veliki interes za Papinstvo. Pri tome se je gdje gdje nabacilo pitanje, koje se skoro pri svakome izboru Pape opetuje: „Zašto se uvijek izabire za Papu Talijanac?“. Ovo pitanje ne potiče iz kakva nepovjerenja ili iz suprotivštine, nego iz srdačnog zanimanja vjernih sinova sv. Crkve za sve pojave, ustanove i zgode velike Božje obitelji. Ono se uprav samo po sebi namiče svakome katoliku, koji hoće da svijesnim uvjerenjem misli i osjeća s Crkvom, jer Crkva se sastoji od raznih narodnosti. Stoga će možda neke čitaoce zanimati, ako dademo na to i ako skroman odgovor. Nije nikakva dogma i nikakav crkveni zakon da se uvijek bira za Papu Talijanac. Kardinali su dapače u izboru Krstova namjesnika načelno slobodni te nijesu vezani na nijednu narodnost; za njih je pravilom samo

njihova savjest i dobrobit Crkve. Ako je ipak već od više vijekova izbor uvijek pao na Talijanca, mora da ima za to znamenitih razloga; inače se ne da protumačiti ovo postojano čudno postupanje u pravoj bujici izmjeničnih pojava na svjetskoj političkoj pozornici. Koji su to razlozi? Najpoglaviti bi mogli biti slijedeći:

1. Ispitujući ovo pitanje treba krenuti sa dogmatičkog stanovišta Papina, dotično s načelnog odnošaja Papinstva prema rimskoj biskupskoj stolici i gradu Rimu. Papa je po nauku katoličke vjere nasljednik svetog Petra, koji ujedinjuje u jednoj osobi, biskupsku vlast ostalih Apostola i papinsku puninu vlasti. Nu jer je sveti Petar utemeljio svoju stolicu u Rimu te je u Rimu i umr'o, zato je Papinstvo nerazdruživo spojeno s rimskom biskupskom stolicom. Valjano izabrani rimski biskup istodobno je Papa, nasljednik je svetog Petra u njegovu dvostrukom svojstvu kao Biskup rimski i vrhovni Poglavica cijele Crkve. Papa je dakle za Rim ne samo vrhovni Poglavica cijele Crkve, nego također i to najprije pravi njegov Biskup.

Koliko je Papinstvo spojeno s rimskom biskupskom stolicom, vidi se i iz činjenice što je u staro vrijeme Papa bio biran od svećenstva grada Rima, dotično od upravitelja glavnih rimskih crkava.

Pa i danas se može razabrati taj

običaj u crkvenom pravu. Kardinali naime, koji biraju Papu, svi su Posjednici ili Upravitelji (tako zvani „Kardinali đakoni“) počasni đakoni, koje od starih, rimskih crkava ili neposredne okolice; oni imaju u Rimu, kako se kaže, jednu „naslovnu crkvu“. Tako je n. p. Sv. Marko naslovna je Crkva bečkog Kardinala Piffa, Sv. Anastazija naslovna crkva monakovskog Kardinala Fauchabera, Sv. Agneza naslovna crkva breslavskog Kardinala Bertrama. Sv. Quattro Coronati naslovna crkva kolinskog Kardinala Schulte-a. Na ovaj način su Kardinali uvršteni u kler grada Rima.

A može li se, kad stvar tako stoji, uzeti za zlo Rimljanima, ako žele za Biskupa čovjeka, koji je potekao iz njihove sredine ili dapače iz njihove bliže domovine, te koji od mladosti po svome iskustvu poznaje njihov jezik, njihove običaje, njihove prilike? Što bi rekli katolici bečki ili monakovski, da bi papinsko dostojanstvo bilo spojeno s biskupskom stolicom bečkom ili monakovskom, pak da bi im dali za Biskupa Talijanca ili Francuza?

Želje zanimanih plemenskih crkava jamačno ne odlučuju, ali u vrijeme razvijenog nacijonalizma treba se na njih osvrćati te zaslužuju osobit obzir.

2. S ovog zadnjeg razloga dolazimo na dalnju važnu okolnost, koja je više savremena. Unutarnji, crkveni ugled u očima svijeta, zahvaljujući

Od ljubimca varijeteja do kapucina

Neki mladi, fini, uvijek izvršno raspoloženi konferencier prvorazrednih berlinskih, bečkih i budimpeštanskih kabareta, poznat i obožavan u najširim krugovima, svukao je ovih dana smoking, odložio je svoj monokl, razdijelio svoju bogatu garderobu i obukao oštro kapucinsko odijelo.

Mnogobrojne obožavateljice elegantnog Ferryja (tako se je zvao) ne mogu se nikako sprijateljiti s tom činjenicom — a ipak je tako. Bez oprosta i rastanka, nestalo je jednog dana Ferryja s pozornice i istom mnogo mjeseci poslije doznala je varietetna publika za njegovo prebivalište u nekom kapucinskom samostanu.

„Brat Odilo ne prima nikoga“, odgovara stari samostanski vratar, i razočarane odlaze dame, koje su nekoć tako rado gledale Ferryja sa gospodskih loža. Otkad je u samostanu, nije još vidio nikoga iz kruga svojih znanaca i prijatelja. U maloj ćeliji sjedi brat Odilo i marljivo uči. Elegantan stas, skoro mu je 30 godina, fini profil i gospodske manire odavaju, što je nekoć bio.

„Čudite se, da me ovdje vidite, dragi prijatelji, i rado bi znati za uzroke, što me navedoše, da sam obukao samostansku haljinu? Moj slučaj nije nikakva senzacija, kako bi mogao tko misliti; ja nijesam došao ovamo slomljena srca, niti iz novčanih razloga, niti su me ovamo dovele prevare, razočaranje ili — ljubav. Istom sada započeo sam moje

pravo zvanje, koje sam gojio iz najnježnije dobe, a sve drugo bilo je samo tako usput. Moji su roditelji davno umrli ne ostavši misredstava za nauk. Pokušao sam stoga, da si sam priskrbim za življenje i učenje; u zadnjim godinama gimnazije zasluživao sam pjevanjem koliko mi je bilo dosta za moje potrebe, a zatim sam postigao lijep uspjeh kao humorist i konferencier. Tijekom godina stekao sam velike simpatije i primio vrlo dobre angažmane. U mnogim velegradovima doživio sam prave trijumfe, ali čim mi je življenje postajalo bučnije i burnije, tim više rasla je u mom srcu želja za samostanskim mirom. Svjedodžbu ispita zrelosti imao sam već davno u žepu i nije mi preostalo nego da se malo po malo odalečim od zvanja, što mi ga

osobitoj Božjoj Providnosti, danas je veoma velik; nu *izvanjski* i *materijalni* položaj prama prijašnjemu vrlo je nepovoljan. Papa, kako je poznato, od godine 1870., lišen je svoje slobode i neodvisnosti. Papinski Rim je u vlasti *vlade*, koja je do najzadnjeg vremena bila skroz *neprijateljskog* raspoloženja prama *Crkvi*. Ako je sada vlada Mussolinijeva i tražila neku nagodbu, još uvijek je pitanje za koliko je vremena sigurno gospodstvo fašizma. Osim toga uprav ovaj režim je do vrhunca razbudio *narodni osjećaj* i *narodne aspiracije*. Sada tuđinac u talijansko-fašističkom Rimu teško bi smio računati na ugodan prijem. U ovom opasnom *izvanjskom* položaju, koji može uslijed unutarnjih ili vanjskih političkih zapletaja na poluotoku lako doći do najtežih neprilika, od velike je znamenitosti, da Papinstvo bude, da tako rečem, *domaće* i da ima u *puku jak moralni oslon*. Inostranac u tuđoj zemlji i u tuđoj okolini uvijek se teško snalazi a osobito ako je već *poodmakao* godinama; a u vrijeme političkih kriza i *meteža* njegov položaj postaje dvostruko teži i njegovu tuđinsko porijeklo može lako da postane predmetom *nacionalističkog* huškanja. Ako se pak reče, da Papa može i da ostavi *pogibeljno* tlo te da potraži utočište u drugoj zemlji, time se ne poboljšava položaj, nego se *dapače* otvara put novim neprilikama. Jer takvim korakom

je borba života narinula i u kome sam doživio toliko slavlja i lovorika.

Jeli mi bio težak prelaz iz *bučnog* življenja u tišinu samostana? Da i ne. Bila mi je velika radost i *duševno* zadovoljstvo razvedriti tolike tisuće ljudi, gledati vesela lica, slušati njihov smijeh; ali svaki ima pravo da i sam oćuti *mir* i *nutarnju vedrinu* i eto zato sam otišao. Ne razočaran od života, ne skršen i *slomljen*, ne osjećajući *kačvu* odvratnost, nego zato i jedino zato, jer sam oćutio da sam određen za nešto drugo. Sada se *zadubljujem* u *bogoslavlje* i kroz nekoliko godina primiti ću sakrament sv. reda i zatim ću se pojaviti pred publiku, ali sa *oltara* i *propovjedaonice*. Ako sam prije *zabavljao* i *razveseljavao* ljude,

išlo bi se u najbližu *pogibelj* drugog Avignona, sa svim onim *žalosnim* posljedicama, što ih je bio donio Crkvi. Koliko je znamenito u vrijeme *nacionalizma*, da crkvena *hijerarhija* bude *domaća*, kad u zemlji *huknu* politički nemiri, najbolje pokazuje briga sadašnjeg Svetog Oca, da u Kini i Japanu *podigne* *domaći* Episkopat. Za Kinu bijaše prije dvije godine u jedan put *posvećeno* i *namješteno* ne manje od *šest* Biskupa.

Neobična svečanost u Rimu

U nedjelju 6. t. mj. po odredbi sv. Oca Pape Pija XI., primio je sv. red ruski knez Volkonski u *slavenskoj* bazilici sv. Klementa, gdje se nalaze i *ostanci* sv. Ćirila,

Oproštenjem od raznih *kanonskih* odredaba htio je sv. Otac pokazati svoju posebnu *naklonost* tako *odličnom* predstavniku danas *jadnoga* ruskog naroda. Volkonski je *ređen*, po istočnom obreda od *msgr Ćirila Kurtev*, *apostolskog* administratora u Bugarskoj.

Princ je Volkonski, kome je sada 62. godine, *prešao* na *katoličku* vjeru za *svjetskog* rata. Prije je bio časnik *blagopokojnog* *nesretnog* cara Nikole II. Udovac je od 1924. god., a živi u Rimu. Ima sina i *dvije* kćeri. Po želji sv. Oca *poučava* *staroslovenski* jezik na *papinom* zavodu „Russicum“.

Iza *ređenja* knez je Volkonski

tada ću *kušati* da ih *poučim* i *utješim*. Istina, *biti* će to drugo *slušateljstvo*, kome ću tada *govoriti*, možda *priproštije*, ali *vjerojatno* i *zahvalnije*.

Zašto sam postao baš *kapucin*? Jer te *redovnike* *liubim* od *svog* djetinjstva. Nema ništa *ljepšega* od *naravske* *jednostavnosti* u življenju, a to ću *dobiti* i *osjetiti* jedino tu. Ovdje nema *mode* niti *sezone*, *nikakvih* *plesova*, *nikakvog* *izvještace* *nog* i *konvencionalnog* govora. *Golemo* se je *breme* *odvalilo* od mene, kad sam *primio* *redovničku* *haljinu*, koju ću *nositi* do *konca* života. *Prošlost* moja bila je *lijepa* i *nemam* zašto bi se *imao* *stidjeti*; *vidio* sam život kakav je *uistinu*; *dobro* sam upoznao ljude, *vidio* njihove *po* *greške* i *slabosti*. Za *budućeg* *misijo*

primljen od sv. Oca u posebnu *audijenciju*. Sv. Otac mu je *povjerio* posebnu *misiju*, koja se *tiče* *moderne* Rusije. *Ređenju* su *prisustvovali* ne samo *katolički* Rusi, koji *stanuju* u Rimu, već i *pravoslavni* *svećenici* i *svjetovniaci*, te *mnogi* članovi *diplo* *mataskog* *kora* i *rimske* *aristokracije*.

Ovaj se *neobični* *događaj* *živo* komentira po *svim* *novinama*. *Navlastito* se *ističe*, da je *Crkva* sv. Klementa, u kojoj su *bili* *zaređeni* i *msgr. Kurter* i *msgr. Gojdić*, *biskup* *katolika* *istočnog* *obreda* u *Čeho* *slovačkoj*, *postala* *nekakvo* *središte*, iz kojeg se *širi* *ideja* *sjedinjenja* *svih* *Slavena* u *jednoj* *vjeri*.

Prvi narodni euharistički kongres u Poljskoj

Odkad je Poljska bila *razdjeljena*, pa sve do danas, nije *njezino* *katoličko* *stanovništvo* tako *svečano* *manifestiralo* za svoje *vjerske* *ideale* kao *uprav* sada *prigodom* *euharističnog* *kongresa* u *Ponznanju*. *Veličanstvena* je bila *zaključna* *procesija*, u kojoj je bilo preko 60.000 ljudi sa 800 *zastava*. Može se *slobodno* reći, da se je *cijela* *katolička* *Poljska* po *svojim* *zastupnicima* *poklonila* u *euharističnom* *Kralju*. *Presveti* *Sakrament* bio je *pohrađen* u *starodavnoj* *monumentalnoj* *umjetničkoj* *monstranci*, koja je visoka 11 po m. i koju su na *krasno* *urešenom* *podnožju* *nosili* 4 *kanonika* na *ramenima*.

Kongres je trajao 3 dana te je visoko *dignuo* *katoličku* *svijest* i *imati* će *naj* *ljepše* *plodove* za *vjersko* *življenje* u *Poljskoj*. *Primjer* *Poljaka* *katolika*, neka *potakne* *Hrvate* *katolike*, da i oni *pohrle* u *bijeli* *Zagreb* i *dadu* *doličnu* *počast* *Kristu* *Kralju*.

nara je to od *velike* *važnosti*. Jer samo onaj može *stošta* *dobro* *razumjeti* i *rasuditi*, koji je *sam* *doživio*. Ne *primam* *nikoga*, *moji* *starješine* to ne *dozvoljavaju* a i ja sam ne *ćutim* *potrebe*, da se s kim *razgovaram*. Kao *Ferry* sam *mrtav*, a *živim* kao *brat* *Odilo*. *Pozdravite* *mi* *življenje*, *variete*, *vesele* *ljude* i *kažite* *svima*, koji me *poznaju*, da sam *srećniji* i *zadovoljniji* nego *ikada* u *kabaretu* kod *vina* i *jazz*-*banda*“.

Na *samostanskim* *vratima* *opet* *stoje* *mlade* i *elegantne* *djevojke*. „*Brat* *Odilo* *ne* *prima*“ *kazuje* *već* *po* *pedeseti* *put* *sivovlasi* *vratar*; „*također* *ni* *listove* *ne* *prima*“. — „*Šteta*“ *uzdahne* *jedna* *sa* *žutim* *vlasima*, „*o* *kako* *bi* *ga* *ja* *rado* *vidjela* *u* *fratarskoj* *robi*. *Mora* *da* *je* *u* *njoj* *silno* *interesantan*“.

Iz katoličkoga Šibenika

Dan dobre štampe bio je na svetkovinu Sv. Petra i Pavla, kad su se kupili milodari za dobru štampu. I mi bismo svojim skromnim radom željeli doprinjeti kamenčić dobroj svrsi. Našemu je listu zadaća, da uzdrži i budi katoličku svijest, ne dirajući u politiku, na obranu vjere i ćudoređa. Kao takav naš je list simpatično primljen i rado čitan. Nu štampa zoblje novca i slova. Zato se preporučamo za suradnju i novčanu pripomoć. U prvom redu molimo za redovitu pretplatu i za širenje lista.

Nekima smo poslali po više istisaka, pak niti nam javiše hoće li ih zadržati niti vratiti, niti platiše.

Mnogim znancima i poznatijim licima poslasmo list, pak nam ga neki vratiliše ali tek četvrti broj, a to nam je na štetu. - Uz pomoć prijatelja dobre štampe i pouzdanjem u Boga, mi ćemo napred: *istinom, pravicom i ljubavlju.*

Proslava bl. Ozane u Šibeniku. U crkvi sv. Dominika obavila se je Trodnevica u čast bl. Ozane a to kao priprava na glavnu svečanost, koja se je održala u nedjelju 6. VII. Crkva je izgledala kao mlada nevjesta — napose oltar, na kojem je bila slika bl. Ozane, sav u cvijeću rasvijetljen elektr. žaruljama. — Cijeli dan od rana jutro do kasne noći svijet je vrvio i molio se blaženici našeg roda — naše krvi. Interes publike bio je uprav izvanredan. Jutrom tihe sv. Mise a zatim svečana u trojki. Poslije podne u 7 s. ruzarij te pagnirnik o blaženici i svečani blagoslov. Pjevanje djece bilo je uprav ganutljivo napose pjesmica uglazbljenih u čast bl. Ozane. Dao Bog, da ovo štovanje uznapreduje a bl. Ozana nek svojim zagovorom učini da prava ljubav zavlada među braćom i da čim prije ispune se Isusove riječi, te bude jedan pastir i jedno stado.

Blagdan sv. Ćirila i Metoda. Na pobudu Jugoslavenske Matice izvanjska svečanost proslave sv. Ćirila i Metoda održala se je u nedjelju 6. o. mj. Mnoge kuće u gradu bile su urešene zastavama. Na 10 sati bila je u Stolnoj Bazilici svečana glagoljačka misa, koju je odslužio preč. kan. Ivo Ivanović. Pjevao je zbor sjemeništaraca. Uz vlasti prisustvovao je lijepi broj vjernika.

Svetkovina Gospe od Karmela. U dođu srijedu je svetkovina Karmelske Gospe, te je onog dana svečana služba Božja u Stolnoj Bazilici. Jutrom u 5 sati počimlje pjevanje lekcija, na 6 sati pjevana misa, a zatim se redaju svako po sata tihe sv. mise. Na 11 sati konventualna sv. misa. Popodne u 6 sati procesija, te blagoslov sa Presv. Sakramentom. Preporučuje se članovima škapularske bratovštine sv. ispovjed i pričest.

Rad društva za širenje vjere u bisk. sjemeništu kroz školsku godinu 1929—30.

U našim je krajevima misijski pokret skoro nepoznat. Ipak se među sjemeništarcima njeguje ljubav za misije među nezna-bošcima, eda oni poslije kao budući svećenici oduševu naš narod za misijsku ideju. Kroz školsku je godinu 1929—30. vodstvo i briga za misijski rad bila povjerena novoosnovanoj Marijinoj kongregaciji. 25. 3. 30. Svi su sjemeništarci postali članovi društva za širenje vjere. Tijekom godine održavana su 32 sastanka s misijskim predavanjima i deklamacijama. Na misijski dan priredili su mali misijonari kućnu zabavu. Da se što više novčano pripomogne misijama bi otvoren dućan devocijonalija uz vrlo jeftine cijene.

Plod rada u društvu je ovaj: sv. Pričesti 1265; sv. Misa 1606; pohoda 6530; sv. Krunica 1423; žrtvica 1099; pobožnih uzdaha 12,272; Sakupljeno je još maraka 6.20; dopisnica 485; stamjola 697 kom. i novca 1274.50 Div.

Razne vijesti

Smije li se grditi Sv. Otac Papa? Prizivni sud u Berlinu potvrdio je osudu, kojom je sud prvog stepena osudio nekog Kursovskoga zbog pogrdivanja papine osobe kaznom na dva mjeseca zatvora ili globu od 1000 maraka (preko 13 hiljada dinara). Kursovsky je urednik lista „Hiljog Brda“. U svom listu, kad je bio sklopljen lateranski sporazum, Kursovsky je napisao članak pun uvreda na osobu papinu i papinstvo. Ove su pogrde i sami njemački sudovi ocijenili kao teške uvrede, te su prema tome i odmjerili svoj kazneni pravorijek. (K. Tj.) Ovak o protestanskoj Njemačkoj, a u nas? Odgovor bi nam mogao dati koji od učesnika na sobetu od 12 maja u Hotelu Krka!

Naši dopisi

Vodice, početkom srpnja.

Sv. Ante. U 4 sata popodne bio je blagoslov zastave „Sv. Ante“, što ju je iz zavjeta darovao jedan Vodičanin iz Amerike. Zatim je slijedila procesija sa kipom svećevim.

Tijelovo. I ovaj dan se na svečan način proslavio. Po sv. Misi slijedila je svečana procesija. Osobito je lijepo bilo vidjeti djecu osnovne škole koli mušku toli žensku sa svijećama i cvijećem u narodnoj nošnji. Pred samim Svetotajstvom koracalo je 10 malih križarica u bjelini.

Blagdan B. D. M. Karmelske. Približuje se blagdan B. D. M. Karmelske. Vodičani su Njoj u čast podigli crkvicu na brdu „Okit“, na kojem svake treće godine u badnjoj noći procvate jedna grana stabla klena. Cijeli dan uoči samog blagdana

bit će sv. ispovijed. Predveče će biti rasvjeta i koncerat „Vodičke glazbe“ na obali. Jutrom samog blagdana bit će sv. ispovijed u mjestu i na samom brdu. Prva sv. Misa bit će u 5 sati. Tog dana će biti veze s gradom i okolnim mjestima motorom i parobrodom, jer tog dana po običaju hrli na omiljeni Okit silan narod. Tog dana je i sajam.

Euharistički kongres u Zagrebu

Središnji odbor za Euharistički kongres u Zagrebu, koji se drži 14-17. augusta ove godine, marljivo vodi pripreme za kongres. Upravo sada pred kongresom prijave su najživlje, tako da nema sumnje da će kongres biti dobro organizovan. Odbor će za vremena svladati sve tehničke zahtjeve oko organizacije kongresa. Glavna poteškoća jest u tome što odbor nije primio riješenje o popustu na željeznici. No odbor se nada da će to pitanje u najskorije vrijeme biti povoljno riješeno.

Da se može urediti da boravak učesnika kongresa u Zagrebu bude što ugodniji, potrebno je da se svi na vrijeme prijave. Prijave koje stignu u zadnji čas ne će se moći uzeti u obzir, jer odbor mora za vremena da uredi prostorije za nastambu. Zato treba da sve prijave stignu Središnjem odboru do 15. srpnja.

Molimo sve one, koji žele doći na kongres, da nam se posebno prijave u slučaju žele li poseban stan prigodom kongresa u Zagrebu, da im se taj pravovremeno rezervira. Isto vrijedi i za stanove u Hotelima.

Odbor je dobio program kongresa. U javnosti je objavljen jedan dio tog programa, dok će drugi djelovi biti narednih dana objelodanjeni.

Prigodom kongresa održat će katolička društva razne priredbe. Tako će se izvesti „Muka Isusova“. Pjevačko društvo „Branimir“ iz Zagreba održat će svoj koncert u katedrali. Družbe sv. Petra Klavera za misije i Križari organizuju prikazivanje lijepih scenskih slika iz Biblije. Časne sestre sv. Vinka iz Zagreba, izvesti će sa svojom školskom djecom „Vrtić ograjen“ i simboličko prikazivanje sv. Mise u velikom kazalištu.

Razna katolička udruženja održat će svoje posebne sastanke i kongrese, tako Marijine kongregacije, Treći red, Djevojačka društva, pomladak Apostolata sv. Ćirila i Metoda.

Društvo „Hrvatski Radiša“ posvetit će prigodom kongresa svoj temeljni kamen doma. Udruga za promicanje narodnog veziva priredit će izložbu narodnih radova.

Nema sumnje, da će kongres biti lijepa manifestacija katoličke misli te imane, da će hrvatski katolički narod na taj kongres u velikom broju doći.

Središnji odbor imade svoju kancelariju u Zagrebu, Kaptol 27. I.

„KATOLIK“ izlazi svaki tjedan. — Pretplata godišnje Din 30. — Za inozemstvo dvostruko. — Oglasi po naročitoj tarifi. — Vlasnik i odgovorni urednik: sveć. JOSO FELICINOVIĆ, Šibenik, ulica sv. Martina. — Adresa uredništva i uprave: Šibenik, Pošt. pretinac 17. — Štampa: Pučka Tiskara, Braća Matačić pk. Petra, predstavnik Vjek. Matačić